

Bemærkninger til forslaget

Der findes i Danmark et stort antal mennesker, der plages af allergi/overfølsomhed.

Årsagerne hertil er varierende. F.eks. vil ca. 10.000 personer i Danmark reagere over for levnedsmidternes proteiner, 50.000–100.000 vil have pollenrelaterede symptomer, og 10.000–20.000 vil reagere på tilsætningsstoffer i levnedsmidler. Meget tyder på, at disse tal vil stige, fordi

- forarbejdningen af levnedsmidler uden for hjemmet øges,
- mængden af sammensatte fødevarer stiger og
- teknologien i fødevarereproduktionen udvikles.

Naturligvis kan en lovgivning ikke helbrede, men en ændring af levnedsmiddelloven og efterfølgende bekendtgørelser vil give allergikerne bedre vilkår med hensyn til det rigtige valg af levnedsmidler.

En af de største anstødssten er den manglende fuldstændige oplysning om sammensatte levnedsmidlers bestanddele.

De regler, der findes i bekendtgørelse nr. 66 af 20. februar 1981 og nr. 673 af 20. december 1982 om mærkning af levnedsmidler, er ikke tilstrækkelige for allergikere, idet kravet om en ingrediensliste ikke omfatter tilsætningsstoffer. Der findes særlige regler for mærkning af tilsætningsstoffer. Ved tilsætningsstof forstås i denne sammenhæng f.eks. farvestoffer, konserveringsmidler, fortykningsmidler og aromastoffer. I ingredienslisten skal tilsætningsstoffer kun mærkes med dets kategori, f.eks. farvestof, og den specifikke betegnelse eller E-nummer. Er der tilsat aromastoffer, er det nok bare at skrive »aroma«.

Endvidere skal bæremidler for tilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer ikke deklareres. Selv om de tekniske hjælpemidler (f.eks. katalysatorer som nikkel og chrom) ikke skulle være at finde i det færdige produkt, vil der være mulighed for, at der findes rester heraf i det færdige produkt.

Helt galt er det med undtagelserne for at medtage f.eks. mel og soja i ingredienslisterne. Der findes i dag nogle undtagelsesregler, der er til stor gene for allergikere.

Undtagelsen er formuleret således:

»Angivelsen af de sammensatte ingredienser kan udelades, hvis disse udgør mindre end 25 pct. af færdigvaren« (f.eks. skal mel i kødboller kun deklareres, hvis det udgør mere end 25 pct. af varen).

Således kan der både være soja, mælk og æg i et produkt, uden at det kan læses på deklarationen.

Det forekommer helt urimeligt over for de mennesker, der er belastet af allergi. En anden undtagelse giver fabrikanterne ret til at anvende samlebetegnelser som f.eks. mælkebestanddele, der dækker over fløde, mælk, skummetmælk, kærnemælk, smør, smørolie og mælkefedt.

Det er givet, at mange allergikere bliver »snydt« med mangelfuld deklaration.

En løsning på disse problemer er krav om fuldstændig oplysning om, hvad produktet indeholder, skærpelse af positivlisterne, altså de tilladte tilsætningsstoffer og mængden heraf, samt at få lukket op for, hvad der skjuler sig bag betegnelsen »aroma«.

Der er al mulig grund til at beskytte forbrugeren i den henseende.

Særlig er børn udsatte i forbindelse med tilsætningsstoffer til slik, is og læskedrikke. Det er trods alt børn, der har det største forbrug af disse varer.

Den 3. april 1985 fremsendte miljøministeren en redegørelse fra Levnedsmiddelstyrelsen til Folketinget om slik, is og læskedrikke, og den 26. november 1985 fremsendte ministeren sin vurdering af redegørelsen. Med det stadigt stigende antal allergikere er der grund til at tage sagen op nu.

Tilsvarende forhold gør sig gældende for charcuterivarer og pølser, hvor begrebet »hot dog-pølser« blev indført med ret til at bruge farvestoffer i disse. Ernæringseksperter og læger har udtalt, at der bør gribes ind på disse områder. Socialdemokratiet har forsøgt tidligere uden held. Nu er der kommet endnu flere argumenter frem, hvorfor vi prøver igen.

Industriens større og større indflydelse på, hvad vi spiser, stiller naturligvis større krav til »lødighed« og »renhed«.